

ČÁST ČTVRTÁ

Opravné prostředky

Hlava první

Odvolání

Podání odvolání

§ 201 [\[Komentář\]](#)

Účastník může napadnout rozhodnutí okresního soudu nebo rozhodnutí krajského soudu vydané v řízení v prvním stupni odvoláním, pokud to zákon nevyklučuje.

§ 202 [\[Komentář\]](#)

(1) Odvolání není přípustné proti usnesení, jímž

- a) se upravuje vedení řízení;
- b) byl k řízení přibrán další účastník ([§ 94 odst. 3](#));
- c) bylo zahájeno řízení bez návrhu;
- d) byl účastník vyzván, aby neúplné, nesrozumitelné nebo neurčité podání doplnil nebo opravil ([§ 43 odst. 1](#));
- e) bylo prominuto zmeškání lhůty;
- f) byla nebo nebyla připuštěna změna návrhu;
- g) bylo rozhodnuto o svědečném nebo o nárocích podle [§ 139 odst. 3](#);
- h) byl schválen smír;
- i) byl zamítnut návrh na přerušení řízení podle [§ 109](#) nebo podle [§ 110](#);
- j) byl žalovaný vyzván, aby se ve věci písemně vyjádřil ([§ 114b](#), [193d](#));
- k) bylo opraveno rozhodnutí, netýká-li se oprava výroku rozhodnutí,
- l) bylo rozhodnuto o opatřeních k zajištění podmínek pro navrácení dítěte ([§ 193c](#));
- m) bylo rozhodnuto, že doručení je neúčinné ([§ 50d](#));

- n) byla uložena povinnost složit zálohu na náklady důkazu;
- o) bylo vyhověno návrhu na přezkum evropského platebního rozkazu,
- p) bylo nařízeno první setkání s mediátorem podle [§ 100 odst. 3](#),
- q) byl zrušen platební rozkaz podle [§ 173 odst. 2](#).

(2) Odvolání není přípustné proti rozsudku, jímž bylo rozhodnuto o peněžitém plnění nepřevyšujícím 10 000 Kč, k příslušenství pohledávky se přitom nepřihlíží; to neplatí u rozsudku pro uznání a u rozsudku pro zmeškání.

(3) Odvolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

§ 203 [\[Komentář\]](#)

(1) Vedlejší účastník může podat odvolání jen tehdy, jestliže do řízení vstoupil nejpozději do patnácti dnů od doručení rozhodnutí účastníku, kterého v řízení podporuje. Odvolání vedlejšího účastníka není přípustné, jestliže se jím podporovaný účastník odvolání vzdal nebo jestliže s odvoláním vedlejšího účastníka nesouhlasí.

(2) Státní zastupitelství může podat odvolání jen ve věcech uvedených v [§ 35 odst. 1](#) a jen tehdy, jestliže do řízení vstoupilo dříve, než uplynula odvolací lhůta všem účastníkům řízení.

(3) Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových může podat odvolání jen v případech a za podmínek uvedených v [§ 35a](#) a jen tehdy, jestliže do řízení vstoupil dříve, než uplynula odvolací lhůta všem účastníkům řízení.

§ 204 [\[Komentář\]](#)

(1) Odvolání se podává do patnácti dnů od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí u soudu, proti jehož rozhodnutí směřuje. Bylo-li vydáno opravné usnesení týkající se výroku rozhodnutí, běží tato lhůta znovu od právní moci opravného usnesení.

(2) Odvolání je podáno včas také tehdy, jestliže bylo podáno po uplynutí patnáctidenní lhůty proto, že se odvolatel řídil nesprávným poučením soudu o odvolání. Neobsahuje-li rozhodnutí poučení o odvolání, o lhůtě k odvolání nebo o soudu, u něhož se podává, nebo obsahuje-li nesprávné poučení o tom, že odvolání není přípustné, lze podat odvolání do tří měsíců od doručení.

(3) O prominutí zmeškání lhůty k odvolání rozhoduje soud prvního stupně. Prominutí zmeškání lhůty k odvolání není přípustné, jde-li o odvolání proti rozsudku, kterým bylo vysloveno, že se manželství rozvádí, že je neplatné nebo že není, anebo kterým bylo vysloveno zrušení, neplatnost nebo neexistence partnerství; v těchto případech také neplatí ustanovení [odstavce 2](#) věty druhé.

Náležitosti odvolání

§ 205 [\[Komentář\]](#)

(1) V odvolání musí být vedle obecných náležitostí ([§ 42 odst. 4](#)) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu se napadá, v čem je spatřována nesprávnost tohoto rozhodnutí nebo postupu soudu (odvolací důvod) a čeho se odvolatel domáhá (odvolací návrh).

(2) Odvolání proti rozsudku nebo usnesení, jímž bylo rozhodnuto ve věci samé, lze odůvodnit jen tím, že

a) nebyly splněny podmínky řízení, rozhodoval věcně nepříslušný soud prvního stupně, rozhodnutí soudu prvního stupně vydal vyloučený soudce (přisedící) nebo soud prvního stupně byl nesprávně obsazen, ledaže místo samosoudce rozhodoval senát,

b) soud prvního stupně nepřihlédl k odvolatelem tvrzeným skutečnostem nebo k jím označeným důkazům, ačkoliv k tomu nebyly splněny předpoklady podle [§ 118b](#) nebo [§ 175 odst. 4](#) části první věty za středníkem,

c) řízení je postiženo jinou vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci,

d) soud prvního stupně neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností,

e) soud prvního stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním,

f) dosud zjištěný skutkový stav neobstojí, neboť tu jsou další skutečnosti nebo jiné důkazy, které nebyly dosud uplatněny ([§ 205a](#)),

g) rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na nesprávném právním posouzení věci.

(3) Odvolatel může bez souhlasu soudu měnit odvolací návrhy a odvolací důvody i po uplynutí lhůty k odvolání.

(4) Rozsah, v jakém se rozhodnutí napadá, může odvolatel měnit jen po dobu trvání lhůty k odvolání.

§ 205a [\[Komentář\]](#)

(1) Skutečnosti nebo důkazy, které nebyly uplatněny před soudem prvního stupně, jsou u odvolání proti rozsudku nebo usnesení ve věci samé odvolacím důvodem jen tehdy, jestliže

a) se týkají podmínek řízení, věcné příslušnosti soudu, vyloučení soudce (přisedícího) nebo obsazení soudu;

b) jimi má být prokázáno, že v řízení došlo k vadám, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci;

c) jimi má být zpochybněna věrohodnost důkazních prostředků, na nichž spočívá rozhodnutí

soudu prvního stupně;

d) jimi má být splněna povinnost tvrdit všechny pro rozhodnutí věci významné skutečnosti nebo důkazní povinnost, a to za předpokladu, že pro nesplnění některé z uvedených povinností neměl odvolatel ve věci úspěch a že odvolatel nebyl řádně poučen podle [§ 118a odst. 1 až 3](#);

e) odvolatel nebyl řádně poučen podle [§ 119a odst. 1](#);

f) nastaly (vznikly) po vyhlášení (vydání) rozhodnutí soudu prvního stupně.

(2) Ve věcech uvedených v [§ 120 odst. 2](#) omezení podle [odstavce 1](#) neplatí.

§ 205b [\[Komentář\]](#)

U odvolání proti rozsudku pro uznání nebo proti rozsudku pro zmeškání jsou odvolacím důvodem jen vady uvedené v [§ 205 odst. 2 písm. a\)](#) a skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro jejich vydání ([§ 153a](#), [153b](#)).

Účinky odvolání

§ 206 [\[Komentář\]](#)

(1) Podá-li ten, kdo je k tomu oprávněn, včas přípustné odvolání, nenabývá rozhodnutí právní moci, dokud o odvolání pravomocně nerozhodne odvolací soud.

(2) Bylo-li však rozhodnuto o několika právech se samostatným skutkovým základem nebo týká-li se rozhodnutí několika účastníků, z nichž každý jedná v řízení sám za sebe ([§ 91 odst. 1](#)) a odvolání se výslovně vztahuje jen na některá práva nebo na některé účastníky, není právní moc výroku, který není napaden, odvoláním dotčena. To neplatí v případech, kdy na rozhodnutí o napadeném výroku je závislý výrok, který odvoláním nebyl výslovně dotčen, nebo jestliže z právního předpisu vyplývá určitý způsob vypořádání vztahu mezi účastníky.

(3) Právní moc ostatních výroků není dotčena také tehdy, jestliže odvolání směřuje pouze proti výroku o nákladech řízení, o příslušenství pohledávky, o lhůtě k plnění nebo o předběžné vykonatelnosti rozsudku.

Vzdání se odvolání a jeho vzetí zpět

§ 207 [\[Komentář\]](#)

(1) Vzdát se odvolání je možno jedině vůči soudu, a to až po vyhlášení (vydání) rozhodnutí.

(2) Dokud o odvolání nebylo rozhodnuto, je možno vzít je zpět; v takovém případě odvolací soud odvolací řízení zastaví. Vzal-li někdo odvolání zpět, nemůže je podat znovu.

Úkony soudu prvního stupně

§ 208 [\[Komentář\]](#)

(1) Opožděně podané odvolání předseda senátu soudu prvního stupně usnesením odmítne.

(2) Jako opožděné nemůže být odmítnuto odvolání, které bylo ve lhůtě podáno u odvolacího soudu nebo do protokolu u nepříslušného soudu a ve věcech dědických též tehdy, bylo-li podáno ve lhůtě u notáře, který byl soudem pověřen, aby jako soudní komisař provedl úkony v řízení o dědictví. Totéž platí, bylo-li odvolání proti rozhodnutí o předběžném opatření podle [§ 76a](#) podáno ve lhůtě u soudu příslušného podle [§ 88 písm. c\)](#).

nadpis zrušen

§ 209 [\[Komentář\]](#)

Předseda senátu soudu prvního stupně se postará o odstranění případných vad ve včas podaném odvolání ([§ 43](#)). Nezdaří-li se mu vady odstranit nebo má-li za to, že odvolání je podáno tím, kdo k němu není oprávněn, nebo že není přípustné, předloží věc po uplynutí odvolací lhůty se zprávou o tom odvolacímu soudu.

§ 210 [\[Komentář\]](#)

(1) Nejde-li o případy uvedené v [§ 208](#) nebo v [§209](#), doručí předseda senátu odvolání, které směřuje proti rozsudku nebo proti usnesení ve věci samé, ostatním účastníkům. Odvolání proti usnesení, kterým nebylo rozhodnuto ve věci samé, doručí předseda senátu těm účastníkům, jejichž práv a povinností se týká, je-li to s ohledem na okolnosti případu či povahu věci vhodné a účelné.

(2) Je-li to třeba, vyšetří předseda senátu, zda jsou splněny podmínky řízení, opatří zprávy a listiny, jichž se odvolatel nebo jiní účastníci dovolávají, a provede i jiná podobná šetření.

(3) Jakmile všem účastníkům uplyne lhůta k podání odvolání a jakmile jsou provedena šetření podle [odstavce 2](#), předloží předseda senátu věc odvolacímu soudu; ve zprávě též uvede, že považuje odvolání za podané ve lhůtě.

§ 210a [\[Komentář\]](#)

Usnesení o povinnosti zaplatit soudní poplatek nebo usnesení, z něhož nenabyla dosud práva osoba jiná než odvolatel, nebo usnesení, kterým bylo uloženo pořádkové opatření ([§ 53](#)), nebo usnesení o odmítnutí žaloby, popřípadě jiného návrhu na zahájení řízení ([§ 43 odst. 2](#), [§ 75a odst. 1](#), [§ 75b odst. 2](#), [§ 78d odst. 2](#)), nebo usnesení o odmítnutí odvolání ([§ 208](#)), nebo rozhodnutí vydané podle části šesté anebo usnesení o předběžném opatření podle [§ 76a](#), může k odvolání změnit přímo soud prvního stupně, pokud odvolání v celém rozsahu vyhoví.

Řízení u odvolacího soudu

§ 211 [\[Komentář\]](#)

Pro řízení u odvolacího soudu platí přiměřeně ustanovení o řízení před soudem prvního stupně, pokud není stanoveno něco jiného.

§ 211a [\[Komentář\]](#)

Jiní účastníci řízení než odvolatel mohou u odvolacího soudu namítat skutečnosti nebo důkazy, které nebyly uplatněny před soudem prvního stupně, jen za podmínek uvedených v [§ 205a](#) nebo tehdy, neplatí-li pro odvolatele omezení odvolacích důvodů podle [§ 205a odst. 1](#).

§ 211b [\[Komentář\]](#)

Odvolací soud může předběžnou vykonatelnost rozsudku odsuzujícího k navrácení dítěte odložit, pokud k navrácení dítěte nedošlo [[§ 162 odst. 1 písm. b](#)].

§ 212 [\[Komentář\]](#)

Odvolací soud projedná věc v mezích, ve kterých se odvolatel domáhá přezkoumání rozhodnutí. Tímto rozsahem není vázán

- a) ve věcech, v nichž lze zahájit řízení bez návrhu,
- b) v případech, kdy na rozhodnutí o napadeném výroku je závislý výrok, který odvoláním nebyl dotčen,
- c) v případech, kde jde o taková společná práva nebo povinnosti, že se rozhodnutí musí vztahovat na všechny účastníky, kteří vystupují na jedné straně, a kde platí úkony jednoho z nich i pro ostatní ([§ 91 odst. 2](#)), třebaže odvolání podal jen některý z účastníků,
- d) jestliže z právního předpisu vyplývá určitý způsob vypořádání vztahu mezi účastníky.

§ 212a [\[Komentář\]](#)

(1) Není-li dále stanoveno jinak, rozhodnutí soudu prvního stupně lze přezkoumat i z důvodů, které nebyly v odvolání uplatněny ([§ 205 odst. 2](#)).

(2) Rozsudek nebo usnesení, jímž bylo rozhodnuto ve věci samé, nelze přezkoumat podle [odstavce 1](#), neobsahuje-li odvolání přes výzvu soudu ([§ 43](#) a [209](#)) ve věcech neuvedených v [§ 120 odst. 2](#) žádné odvolací důvody.

(3) K novým skutečnostem nebo důkazům ([§ 205a odst. 1](#) a [§ 211a](#)) odvolací soud smí, s výjimkou věcí uvedených v [§ 120 odst. 2](#), přihlídnout, jen když byly uplatněny.

(4) Rozsudek pro uznání a rozsudek pro zmeškání odvolací soud přezkoumá jen z důvodů uvedených v [§ 205b](#).

(5) Odvolací soud též přihlídně k vadám uvedeným v [§ 229 odst. 1](#), [§ 229 odst. 2 písm. a](#)) a [b](#)) a [§ 229 odst. 3](#). K jiným vadám řízení před soudem prvního stupně přihlíží odvolací soud, jen když mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci a jen jestliže za odvolacího řízení nemohla být zjednána náprava.

(6) Usnesení, jímž nebylo rozhodnuto ve věci samé, lze přezkoumat jen z důvodů, které se týkají toho, co soud prvního stupně řešil ve výroku usnesení.

§ 213 [\[Komentář\]](#)

(1) Odvolací soud není vázán skutkovým stavem, jak jej zjistil soud prvního stupně.

(2) Odvolací soud může zopakovat dokazování, na základě kterého soud prvního stupně zjistil skutkový stav věci; dosud provedené důkazy zopakuje vždy, má-li za to, že je z nich možné dospět k jinému skutkovému zjištění, než které učinil soud prvního stupně.

(3) K provedeným důkazům, z nichž soud prvního stupně neučinil žádná skutková zjištění, odvolací soud při zjišťování skutkového stavu věci nepřihlédne, ledaže by je zopakoval; tyto důkazy je povinen zopakovat, jen jestliže ke skutečnosti, jež jimi má být prokázána, soud prvního stupně provedl jiné důkazy, z nichž při zjišťování skutkového stavu vycházel.

(4) Odvolací soud doplní dokazování o účastníky navržené důkazy, které dosud nebyly provedeny, ukazuje-li se to potřebné ke zjištění skutkového stavu věci; to neplatí jen tehdy, má-li být provedeno rozsáhlé doplnění dokazování a jestliže ke skutečnosti, jež jimi má být prokázána, dosud nebylo provedeno žádné nebo zcela nedostatečné dokazování.

(5) Při zjišťování skutkového stavu odvolací soud nepřihlíží ke skutečnostem nebo důkazům, které byly účastníky řízení uplatněny v rozporu s [§ 205a](#) nebo [§ 211a](#).

§ 213a [\[Komentář\]](#)

(1) Má-li odvolací soud za to, že mají být provedeny jiné než účastníky navržené důkazy ([§ 120 odst. 3](#) věta první), nebo opakuje-li dokazování ([§ 213 odst. 2](#) a [3](#)), provede dokazování sám.

(2) Odvolací soud doplní dokazování o účastníky navržené důkazy ([§ 213 odst. 4](#)) buď sám nebo prostřednictvím soudu prvního stupně anebo dožádaného soudu.

§ 213b [\[Komentář\]](#)

(1) V odvolacím řízení se postupuje podle [§ 118a](#); tento postup však nemůže vést k uplatnění nových skutečností nebo důkazů v rozporu s ustanovením [§ 205a](#) nebo [211a](#) nebo k uplatnění procesních práv, která jsou za odvolacího řízení nepřipustná.

(2) Porušení ustanovení [§ 118a odst. 1 až 3](#) soudem prvního stupně je vadou řízení, jen jestliže potřeba uvést další tvrzení nebo důkazy vyplýne z odlišného právního názoru odvolacího soudu.

§ 214 [\[Komentář\]](#)

(1) K projednání odvolání nařídí předseda senátu odvolacího soudu jednání.

(2) Jednání není třeba nařizovat, jestliže

- a) se odmítá odvolání;
- b) se zastavuje nebo přerušuje odvolací řízení;
- c) odvolání směřuje proti usnesení soudu prvního stupně, jímž bylo rozhodnuto o předběžném opatření, nebo jinému usnesení, kterým nebylo rozhodnuto ve věci samé;
- d) se zrušuje rozhodnutí podle [§ 219a odst. 1](#);
- e) odvolání se týká toliko nákladů řízení, lhůty k plnění nebo předběžné vykonatelnosti.

(3) Jednání není třeba nařizovat také tehdy, bylo-li odvolání podáno jen z důvodu nesprávného právního posouzení věci a účastníci se práva účasti na projednání věci vzdali, popřípadě s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasí; to neplatí, jestliže odvolací soud opakuje nebo doplňuje dokazování.

§ 215 [\[Komentář\]](#)

(1) Předvolání musí být účastníkům doručeno tak, aby měli dostatek času k přípravě, zpravidla nejméně deset dnů přede dnem, kdy se jednání má konat.

(2) Po zahájení jednání podá předseda nebo pověřený člen senátu zprávu o dosavadním průběhu jednání; jinak platí pro jednání před odvolacím soudem přiměřeně [§ 116 až 118](#), [§ 118a odst. 4](#) a [§ 119](#). Na závěr předseda senátu účastníky vyzve, aby shrnuli své návrhy a aby se vyjádřili k dokazování a ke skutkové a k právní stránce věci.

§ 216 [\[Komentář\]](#)

(1) Ustanovení [§ 92](#), [97](#) a [98](#) pro odvolací řízení neplatí.

(2) V odvolacím řízení nelze uplatnit nový nárok.

(3) Není důvodem pro přerušování řízení, jestliže se účastníci nebo některý z nich nedostaví k jednání u odvolacího soudu.

§ 217

zrušen

Rozhodnutí o odvolání

§ 218 [\[Komentář\]](#)

Odvolací soud odmítne odvolání, které

- a) zrušeno
- b) bylo podáno někým, kdo k odvolání není oprávněn;

c) směřuje proti rozhodnutí, proti němuž není odvolání přípustné.

§ 218a [\[Komentář\]](#)

Nerozhodl-li předseda senátu soudu prvního stupně podle [§ 208 odst. 1](#), ačkoliv odvolání bylo podáno opožděně, rozhodne o odmítnutí odvolání pro opožděnost odvolací soud. Je-li to třeba, provede potřebná šetření buď sám nebo prostřednictvím soudu prvního stupně anebo soudu dožádaného.

§ 218b [\[Komentář\]](#)

Odvolací soud rozhodne o odvolání proti rozhodnutí o předběžném opatření podle [§ 76 odst. 1 písm. b\)](#), [§ 76a](#) a podle [§ 76b](#) do 7 dní od předložení věci odvolacímu soudu.

§ 218c

O zastavení odvolacího řízení pro zpětvzetí odvolání před zahájením jednání před odvolacím soudem a o odmítnutí odvolání podle [§ 218](#) nebo podle [§ 218a](#) může rozhodnout jen předseda senátu odvolacího soudu nebo pověřený člen senátu.

§ 219 [\[Komentář\]](#)

Odvolací soud rozhodnutí potvrdí, je-li ve výroku věcně správné.

§ 219a [\[Komentář\]](#)

(1) Odvolací soud rozhodnutí zruší, jestliže

a) tu jsou takové vady, že řízení nemělo proběhnout pro nedostatek podmínek řízení nebo rozhodoval věcně nepřislušný soud nebo vyloučený soudce anebo soud nebyl správně obsazen, ledaže místo samosoudce rozhodoval senát, popřípadě i jiné vady, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, a za odvolacího řízení nemohla být zjednána náprava,

b) rozhodnutí není přezkoumatelné pro nesrozumitelnost nebo nedostatek důvodů,

c) soud nepřibral za účastníka toho, kdo měl být účastníkem,

d) soud nepokračoval v řízení s tím, kdo je procesním nástupcem účastníka, který po zahájení řízení ztratil způsobilost být účastníkem řízení.

(2) Odvolací soud rozsudek nebo usnesení, jímž bylo rozhodnuto ve věci samé, zruší také tehdy, jestliže ke zjištění skutkového stavu věci je třeba provést další účastníky navržené důkazy, které nemohou být provedeny v odvolacím řízení ([§ 213 odst. 3](#) a [4](#)); ustanovení [§ 213 odst. 5](#) tím nesmí být dotčeno.

§ 220 [\[Komentář\]](#)

(1) Odvolací soud změní rozsudek nebo usnesení, jímž bylo rozhodnuto ve věci

samé, jestliže nejsou splněny podmínky pro jejich potvrzení (§ 219) nebo zrušení (§ 219a) a jestliže

a) soud prvního stupně rozhodl nesprávně, ačkoliv správně zjistil skutkový stav;

b) po doplnění nebo zopakování dokazování je skutkový stav věci zjištěn tak, že je možné o věci rozhodnout.

(2) Odvolací soud změni rozsudek nebo usnesení, jímž bylo rozhodnuto ve věci samé, také tehdy, jestliže schválí smír.

§ 221 [\[Komentář\]](#)

(1) Zruší-li odvolací soud rozhodnutí podle § 219a,

a) vrátí věc soudu prvního stupně k dalšímu řízení, nebo

b) postoupí věc věcně příslušnému okresnímu nebo krajskému soudu, popřípadě soudu zřízenému k projednávání a rozhodování věcí určitého druhu, anebo

c) rozhodne o zastavení řízení, jestliže je tu takový nedostatek podmínek řízení, který nelze odstranit (§ 104 odst. 1); není-li dána pravomoc soudů, rozhodne též o postoupení věci orgánu, do jehož pravomoci náleží.

(2) Zruší-li odvolací soud rozhodnutí proto, že nebyl dodržen závazný právní názor (§ 226 odst. 1, § 235h odst. 2 věta druhá a § 243d odst. 1) nebo že v řízení došlo k závažným vadám, může nařídít, aby v dalším řízení věc projednal a rozhodl jiný senát (samosoudce), nebo přikázat věc k dalšímu řízení jinému soudu prvního stupně, kterému je nadřízen.

§ 221a [\[Komentář\]](#)

Odvolací soud může rozhodnutí soudu prvního stupně zrušit, i když je navrhována jeho změna, a naopak.

§ 222 [\[Komentář\]](#)

(1) Jestliže odvolatel vezme odvolání zpět, právní moc napadeného rozhodnutí nastane, jako kdyby k podání odvolání nedošlo; to neplatí u rozsudku, kterým bylo vysloveno, že se manželství rozvádí, že je neplatné nebo že není, a u rozsudku, kterým bylo vysloveno zrušení, neplatnost nebo neexistence partnerství.

(2) Nerozhodl-li soud prvního stupně o některé části předmětu řízení, o nákladech řízení nebo o návrhu na předběžnou vykonatelnost, odvolací soud může ještě před rozhodnutím o odvolání nařídít, aby své rozhodnutí doplnil (§ 166).

(3) Za podmínek § 164 může odvolací soud také nařídít opravu napadeného rozhodnutí.

§ 222a [\[Komentář\]](#)

(1) Vezme-li žalobce (navrhovatel) za odvolacího řízení zpět návrh na zahájení řízení, odvolací soud zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zruší rozhodnutí soudu prvního stupně a řízení zastaví; to neplatí, bylo-li odvolání podáno opožděně nebo někým, kdo k odvolání nebyl oprávněn, anebo proti rozhodnutí, proti němuž není přípustné.

(2) Jestliže ostatní účastníci se zpětvzetím návrhu z vážných důvodů nesouhlasí, odvolací soud rozhodne, že zpětvzetí návrhu není účinné; v takovém případě po právní moci usnesení pokračuje v odvolacím řízení.

(3) Ustanovení [odstavce 2](#) neplatí, jde-li o zpětvzetí návrhu na rozvod, neplatnost manželství nebo určení, zda tu manželství je či není, anebo o zpětvzetí návrhu na zrušení, neplatnost nebo neexistenci partnerství.

§ 223 [\[Komentář\]](#)

Odvolací soud rozhoduje rozsudkem, jestliže potvrzuje rozsudek ([§ 219](#)) nebo mění rozsudek podle [§ 220 odst. 1](#); jinak rozhoduje usnesením.

Náklady odvolacího řízení

§ 224 [\[Komentář\]](#)

(1) Ustanovení o nákladech řízení před soudem prvního stupně platí přiměřeně i pro řízení odvolací.

(2) Změní-li odvolací soud rozhodnutí, rozhodne i o nákladech řízení u soudu prvního stupně.

(3) Zruší-li odvolací soud rozhodnutí a vrátí-li věc soudu prvního stupně k dalšímu řízení nebo věc postoupí věcně příslušnému soudu, rozhodne o náhradě nákladů soud prvního stupně v novém rozhodnutí o věci.

Další průběh řízení

§ 225 [\[Komentář\]](#)

Soud prvního stupně doručí rozhodnutí o odvolání, pokud je nedoručil odvolací soud přímo.

§ 226 [\[Komentář\]](#)

(1) Bylo-li rozhodnutí zrušeno a byla-li věc vrácena k dalšímu řízení, je soud prvního stupně vázán právním názorem odvolacího soudu.

(2) Bylo-li rozhodnutí zrušeno a věc postoupena věcně příslušnému soudu, nepoužije se v dalším řízení [§ 104a](#). Z výsledků dosavadního řízení lze při novém projednání věci vycházet pouze z uznání žalovaného a ze shodných skutkových tvrzení účastníků; se souhlasem účastníků lze vycházet také z některých nebo ze všech provedených důkazů.

nadpis vypuštěn

§ 227

zrušen

Hlava druhá

Žaloba na obnovu řízení a pro zmatečnost

Přípustnost

§ 228 [\[Komentář\]](#)

(1) Žalobou na obnovu řízení účastník může napadnout pravomocný rozsudek nebo pravomocné usnesení, kterým bylo rozhodnuto ve věci samé:

a) jsou-li tu skutečnosti, rozhodnutí nebo důkazy, které bez své viny nemohl použít v původním řízení před soudem prvního stupně nebo za podmínek uvedených v ustanovení [§ 205a](#) a [211a](#) též před odvolacím soudem, pokud mohou přivodit pro něho příznivější rozhodnutí ve věci;

b) lze-li provést důkazy, které nemohly být provedeny v původním řízení před soudem prvního stupně nebo za podmínek uvedených v ustanovení [§ 205a](#) a [211a](#) též před odvolacím soudem, pokud mohou přivodit pro něho příznivější rozhodnutí ve věci.

(2) Žalobou na obnovu řízení účastník může napadnout také pravomocné usnesení, kterým byl schválen smír, lze-li důvody obnovy podle [odstavce 1](#) vztahovat i na předpoklady, za nichž byl smír schvalován; to platí obdobně pro pravomocný platební rozkaz, pravomocný rozsudek pro uznání a pravomocný rozsudek pro zmeškání.

§ 229 [\[Komentář\]](#)

(1) Žalobou pro zmatečnost účastník může napadnout pravomocné rozhodnutí soudu prvního stupně nebo odvolacího soudu, kterým bylo řízení skončeno, jestliže

a) bylo rozhodnuto ve věci, která nenáleží do pravomoci soudů,

b) ten, kdo v řízení vystupoval jako účastník, neměl způsobilost být účastníkem řízení,

c) účastník řízení neměl procesní způsobilost nebo nemohl před soudem vystupovat ([§ 29 odst. 2](#)) a nebyl řádně zastoupen,

d) nebyl podán návrh na zahájení řízení, ačkoliv podle zákona ho bylo třeba,

e) rozhodoval vyloučený soudce nebo přísedící,

f) soud byl nesprávně obsazen, ledaže místo samosoudce rozhodoval senát,

g) bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudce nebo přísedícího,

h) účastníku řízení byl ustanoven opatrovník z důvodu neznámého pobytu nebo proto, že se mu nepodařilo doručit na známou adresu v cizině, ačkoliv k takovému opatření nebyly splněny předpoklady.

(2) Žalobou pro zmatečnost účastník může napadnout také pravomocný rozsudek soudu prvního stupně nebo odvolacího soudu nebo pravomocné usnesení těchto soudů, kterým bylo rozhodnuto ve věci samé, anebo pravomocný platební rozkaz (směnečný a šekový platební rozkaz) nebo elektronický platební rozkaz, jestliže

a) v téže věci bylo již dříve zahájeno řízení,

b) v téže věci bylo dříve pravomocně rozhodnuto,

c) odvolacím soudem byl pravomocně zamítnut návrh na nařízení výkonu těchto rozhodnutí nebo pravomocně zastaven výkon rozhodnutí z důvodu, že povinnosti rozsudkem, usnesením nebo platebním rozkazem uložené nelze vykonat ([§ 261a](#)).

(3) Žalobou pro zmatečnost účastník může napadnout též pravomocný rozsudek odvolacího soudu nebo jeho pravomocné usnesení, kterým bylo rozhodnuto ve věci samé, jestliže mu byla v průběhu řízení nesprávným postupem soudu odňata možnost jednat před soudem. Totéž platí, jde-li o pravomocný rozsudek soudu prvního stupně, proti němuž není odvolání přípustné podle [§ 202 odst. 2](#).

(4) Žalobou pro zmatečnost účastník může napadnout rovněž pravomocné usnesení odvolacího soudu, kterým bylo odmítnuto odvolání nebo kterým bylo zastaveno odvolací řízení, jakož i pravomocné usnesení odvolacího soudu, kterým bylo potvrzeno nebo změněno usnesení soudu prvního stupně o odmítnutí odvolání nebo dovolání pro opožděnost.

§ 230 [\[Komentář\]](#)

(1) Žaloba není přípustná proti

a) rozsudkům, kterými bylo vysloveno, že se manželství rozvádí, že je neplatné nebo že zde není, a proti rozsudkům, kterými bylo vysloveno zrušení, neplatnost nebo neexistence partnerství;

b) jen proti výrokům rozhodnutí o nákladech řízení, o lhůtě k plnění a o předběžné vykonatelnosti;

c) jen proti důvodům rozhodnutí.

(2) Žaloba na obnovu řízení není přípustná též proti rozsudkům a usnesením, jejichž zrušení nebo změny lze dosáhnout jinak, nepočítaje v to dovolání.

(3) Žaloba pro zmatečnost není přípustná také proti usnesení, jímž bylo rozhodnuto o žalobě pro zmatečnost.

§ 231 [\[Komentář\]](#)

(1) Žalobu může podat z důvodů uvedených v [§ 228](#) a [229](#) též vedlejší účastník, jestliže vstoupil do původního řízení. Žaloba je však nepřipustná, jestliže s ní jím podporovaný účastník nesouhlasí.

(2) Státní zastupitelství může podat z důvodů uvedených v [§ 229](#) žalobu pro zmatečnost jen ve věcech uvedených v [§ 35 odst. 1](#). Nevstoupilo-li státní zastupitelství do řízení, v němž bylo vydáno napadené rozhodnutí, může žalobu podat, dokud běží lhůta některému z účastníků, jestliže současně vstoupí do řízení ([§ 35](#)).

(3) Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, pokud není přímo účastníkem řízení, může podat z důvodů uvedených v [229](#) žalobu pro zmatečnost jen v případech a za podmínek uvedených v [§ 35a](#). Nevstoupil-li Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových do řízení, v němž bylo vydáno napadené rozhodnutí, může žalobu podat, dokud běží lhůta některému z účastníků, jestliže současně vstoupí do řízení ([§ 35a](#)).

(4) Ustanovení [§ 230](#) zde platí obdobně.

Podání žaloby

§ 232 [\[Komentář\]](#)

(1) Žaloba musí vedle obecných náležitostí ([§ 42 odst. 4](#)) obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu je napadá, důvod žaloby (důvod obnovy řízení nebo zmatečnosti), vyličení skutečností, které svědčí o tom, že je žaloba podána včas, označení důkazů, jimiž má být důvodnost žaloby prokázána, jakož i to, čeho se ten, kdo podal žalobu, domáhá.

(2) Rozsah, v jakém se rozhodnutí napadá, a důvod žaloby (důvod obnovy řízení nebo zmatečnosti) mohou být měněny jen po dobu trvání lhůt k žalobě.

§ 233 [\[Komentář\]](#)

(1) Žaloba na obnovu řízení musí být podána ve lhůtě tří měsíců od té doby, kdy ten, kdo obnovu navrhuje, se dozvěděl o důvodu obnovy, nebo od té doby, kdy jej mohl uplatnit; běh této lhůty však neskončí před uplynutím tří měsíců od právní moci napadeného rozhodnutí.

(2) Po třech letech od právní moci napadeného rozhodnutí může být žaloba na obnovu řízení podána jen tehdy, jestliže trestní rozsudek nebo rozhodnutí o přestupku nebo jiném správním deliktu, na jejichž podkladě bylo v občanském soudním řízení přiznáno právo, byly později podle příslušných právních předpisů zrušeny.

§ 234 [\[Komentář\]](#)

(1) Není-li dále stanoveno jinak, musí být žaloba pro zmatečnost podána ve lhůtě tří měsíců od doručení napadeného rozhodnutí.

(2) Z důvodu zmatečnosti uvedeného v [§ 229 odst. 1 písm. c\)](#) lze žalobu podat ve

lhůtě tří měsíců, která počíná běžet dnem, kdy účastníku byl ustanoven zástupce nebo kdy odpadla překážka, pro kterou nemohl před soudem samostatně jednat nebo pro kterou nemohl před soudem vystupovat, nejpozději však do tří let od právní moci napadeného rozhodnutí.

(3) Z důvodu zmatečnosti uvedeného v [§ 229 odst. 1 písm. e\)](#) lze žalobu podat ve lhůtě tří měsíců od té doby, kdy se ten, kdo žalobu podává, o důvodu zmatečnosti dozvěděl, nejpozději však do tří let od právní moci napadeného rozhodnutí.

(4) Z důvodu zmatečnosti uvedeného v [§ 229 odst. 1 písm. g\)](#) lze žalobu podat ve lhůtě tří měsíců od té doby, kdy se ten, kdo žalobu podává, o důvodu zmatečnosti dozvěděl.

(5) Z důvodu zmatečnosti uvedeného v [§ 229 odst. 1 písm. h\)](#) lze žalobu podat ve lhůtě 3 měsíců od té doby, kdy se ten, kdo žalobu podává, dozvěděl o napadeném rozhodnutí.

(6) Z důvodu zmatečnosti uvedeného v [§ 229 odst. 2 písm. c\)](#) lze žalobu podat ve lhůtě tří měsíců od právní moci usnesení odvolacího soudu o zamítnutí návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí nebo o zastavení výkonu rozhodnutí.

§ 235 [\[Komentář\]](#)

(1) Prominutí zmeškání lhůt k žalobě není přípustné.

(2) Bylo-li proti žalobou napadenému rozhodnutí podáno také dovolání, nepočítá se do běhu lhůt podle [§ 234 odst. 1 až 4](#) doba od právní moci napadeného rozhodnutí do právní moci rozhodnutí dovolacího soudu.

Řízení a rozhodnutí o žalobě

§ 235a [\[Komentář\]](#)

(1) Žalobu projedná a rozhodne o ní soud, který o věci rozhodoval v prvním stupni. Žalobu pro zmatečnost podanou z důvodů uvedených v [§ 229 odst. 3 a 4](#) však projedná a rozhodne o ní soud, jehož rozhodnutí bylo napadeno; to neplatí ve věcech, v nichž je k řízení v prvním stupni příslušný krajský soud ([§ 9 odst. 2 až 4](#)).

(2) Pro řízení o žalobě platí přiměřeně ustanovení o řízení v prvním stupni, není-li dále stanoveno něco jiného.

§ 235b [\[Komentář\]](#)

(1) Byla-li proti stejnému rozhodnutí podána žaloba na obnovu řízení i pro zmatečnost, spojí soud věci ke společnému řízení.

(2) Ustanovení [§ 92](#), [97](#) a [98](#) pro řízení o žalobě neplatí. Pro řízení o žalobě pro zmatečnost neplatí též ustanovení [§ 107a](#).

(3) Bylo-li proti napadenému rozhodnutí podáno též dovolání, soud řízení o žalobě přeruší až do rozhodnutí dovolacího soudu.

§ 235c [\[Komentář\]](#)

Je-li pravděpodobné, že žalobě bude vyhověno, může soud nařídit odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí o věci.

§ 235d [\[Komentář\]](#)

Soud projedná věc v mezích, ve kterých se ten, kdo podal žalobu, domáhá povolení obnovy řízení nebo zrušení napadeného rozhodnutí pro zmatečnost. Tímto rozsahem není vázán

- a) ve věcech, v nichž lze zahájit řízení bez návrhu,
- b) v případech, kdy na rozhodnutí o napadeném výroku je závislý výrok, který žalobou nebyl dotčen,
- c) v případech, kde jde o taková společná práva nebo povinnosti, že se rozhodnutí musí vztahovat na všechny účastníky, kteří vystupují na jedné straně, a kde platí úkony jednoho z nich i pro ostatní ([§ 91 odst. 2](#)),
- d) jestliže z právního předpisu vyplývá určitý způsob vypořádání vztahu mezi účastníky.

§ 235e [\[Komentář\]](#)

(1) Žalobu na obnovu řízení soud usnesením buď zamítne nebo povolí obnovu řízení.

(2) Žalobu pro zmatečnost soud usnesením buď zamítne nebo napadené rozhodnutí zruší. Zruší-li rozhodnutí z důvodů uvedených v [§ 229 odst. 1 písm. a\), b\) a d\)](#) nebo v [§ 229 odst. 2 písm. a\) a b\)](#), rozhodne též o zastavení řízení o věci, popřípadě o postoupení věci orgánu, do jehož pravomoci náleží. Platí-li důvody, pro které bylo zrušeno rozhodnutí odvolacího soudu, i na rozhodnutí soudu prvního stupně, zruší soud i toto rozhodnutí, i když nebylo žalobou napadeno.

(3) Bylo-li stejné rozhodnutí napadeno žalobou na obnovu řízení i pro zmatečnost, může soud povolit důvodně uplatněnou obnovu řízení, jen když žalobu pro zmatečnost zamítne, odmítne nebo o ní zastaví řízení.

(4) Bylo-li napadené rozhodnutí dovolacím soudem zrušeno, soud řízení o žalobě zastaví.

§ 235f [\[Komentář\]](#)

Zamítá-li soud žalobu proto, že není přípustná, nebo proto, že ji podal někdo, kdo k ní nebyl oprávněn, nebo proto, že byla podána po uplynutí lhůt počítaných od právní moci napadeného rozhodnutí, nemusí nařizovat jednání.

§ 235g [\[Komentář\]](#)

Povolením obnovy řízení odkládá se vykonatelnost napadeného rozhodnutí.

Řízení a rozhodnutí po povolení obnovy nebo po zrušení rozhodnutí

§ 235h [\[Komentář\]](#)

(1) Byla-li povolena obnova řízení, soud prvního stupně, jakmile usnesení nabude právní moci, věc znovu bez dalšího návrhu projedná; přihlédne přitom ke všemu, co vyšlo najevo v původním řízení nebo při projednávání žaloby. Shledá-li soud napadené rozhodnutí věcně správným, zamítne usnesením návrh na jeho změnu. Jestliže soud napadené rozhodnutí ve věci samé změní, nové rozhodnutí nahradí původní rozhodnutí.

(2) Bylo-li napadené rozhodnutí pro zmatečnost zrušeno, soud, o jehož rozhodnutí jde, věc, jakmile usnesení nabude právní moci, bez dalšího návrhu projedná a rozhodne; přihlédne přitom ke všemu, co vyšlo najevo v původním řízení nebo při projednávání žaloby. Právní názor obsažený ve zrušovacím usnesení je pro nové projednání a rozhodnutí věci závazný.

(3) Odstavec 2 neplatí, bylo-li řízení ve věci zastaveno ([§ 235e odst. 2](#) věta druhá).

§ 235i [\[Komentář\]](#)

(1) V novém rozhodnutí o věci rozhodne soud o náhradě nákladů původního řízení i řízení o žalobě; o náhradě nákladů původního řízení však nerozhodne, jestliže rozhodnutí po povolení obnovy nenahrazuje původní rozhodnutí.

(2) Zruší-li soud napadené rozhodnutí a zastaví-li též řízení o věci ([§ 235e odst. 2](#) věta druhá), rozhodne i o náhradě nákladů původního řízení.

(3) Právní vztahy někoho jiného než účastníka řízení nemohou být novým rozhodnutím o věci dotčeny.

Hlava třetí

Dovolání

Přípustnost dovolání

§ 236 [\[Komentář\]](#)

(1) Dovoláním lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští.

(2) Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

§ 237 [\[Komentář\]](#)

Není-li stanoveno jinak, je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe odvolacího soudu nebo která v rozhodování odvolacího soudu dosud

nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

§ 238 [\[Komentář\]](#)

(1) Dovolání podle [§ 237](#) není přípustné

- a) ve věcech upravených zákonem o rodině, ledaže jde o rozsudek o omezení nebo zbavení rodičovské zodpovědnosti nebo pozastavení jejího výkonu, o určení (popření) rodičovství nebo o nezrušitelné osvojení,
- b) ve věcech mezinárodních únosů dětí podle mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu(62g), nebo podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství(62h),
- c) ve věcech upravených zákonem o registrovaném partnerství(33c),
- d) proti rozsudkům a usnesením, v nichž dovoláním napadeným výrokem bylo rozhodnuto o peněžitém plnění nepřevyšujícím 50 000 Kč, ledaže jde o vztahy ze spotřebitelských smluv, o pracovněprávní vztahy nebo o věci uvedené v [§ 120 odst. 2](#); k příslušenství pohledávky se přitom nepřihlíží,
- e) ve věcech odkladu provedení výkonu rozhodnutí nebo exekuce,
- f) proti usnesením, proti nimž je přípustná žaloba pro zmatečnost podle [§ 229 odst. 4](#),
- g) proti usnesením, kterými bylo rozhodnuto o předběžném opatření, pořádkovém opatření, znalečném nebo tlumočném.

(2) U opětujícího se peněžitého plnění je pro závěr, zda dovoláním napadeným výrokem bylo rozhodnuto o peněžitém plnění nepřevyšujícím 50 000 Kč [[odstavec 1 písm. d\)](#)], rozhodný součet všech opětujících se plnění; jde-li však o peněžité plnění na dobu života, na dobu neurčitou nebo na dobu určitou delší než 5 let, je rozhodný pouze pětinasobek výše ročního plnění.

§ 238a [\[Komentář\]](#)

Dovolání je dále přípustné proti usnesení odvolacího soudu, kterým bylo v průběhu odvolacího řízení rozhodnuto o tom, kdo je procesním nástupcem účastníka, o vstupu do řízení na místo dosavadního účastníka ([§ 107a](#)), o přistoupení dalšího účastníka ([§ 92 odst. 1](#)) a o záměně účastníka ([§ 92 odst. 2](#)).

§ 239 [\[Komentář\]](#)

Přípustnost dovolání ([§ 237 až 238a](#)) je oprávněn zkoumat jen dovolací soud; ustanovení [§ 241b odst. 1 a 2](#) tím nejsou dotčena.

Podání dovolání

§ 240 [\[Komentář\]](#)

(1) Účastník může podat dovolání do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu u soudu, který rozhodoval v prvním stupni. Bylo-li odvolacím soudem vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta od doručení opravného usnesení.

(2) Zmeškání lhůty uvedené v [odstavci 1](#) nelze prominout. Lhůta je však zachována, bude-li dovolání podáno ve lhůtě u odvolacího nebo dovolacího soudu, a ve věcech dědických též tehdy, bude-li dovolání podáno ve lhůtě u notáře, který byl soudem pověřen, aby jako soudní komisař provedl úkony v řízení o dědictví.

(3) Lhůta je zachována také tehdy, jestliže dovolání bylo podáno po uplynutí dvouměsíční lhůty proto, že se dovolatel řídil nesprávným poučením soudu o dovolání. Neobsahuje-li rozhodnutí poučení o dovolání, o lhůtě k dovolání nebo o soudu, u něhož se podává, nebo obsahuje-li nesprávné poučení o tom, že dovolání není přípustné, lze podat dovolání do tří měsíců od doručení.

§ 241 [\[Komentář\]](#)

(1) Není-li dále stanoveno jinak, musí být dovolatel zastoupen advokátem nebo notářem. Notář může dovolatele zastupovat jen v rozsahu svého oprávnění stanoveného zvláštními právními předpisy.⁵⁷⁾

(2) Odstavec 1 neplatí,

a) je-li dovolatelem fyzická osoba, která má právnické vzdělání,

b) je-li dovolatelem právnická osoba, stát, obec nebo vyšší územně samosprávný celek, jedná-li za ně osoba uvedená v [§ 21](#), [21a](#), anebo v [§ 21b](#), která má právnické vzdělání.

(3) Odstavec 1 neplatí také tehdy, je-li dovolatelem obec, kterou zastupuje stát podle [§ 26a](#), jedná-li jménem státu za zastoupenou obec osoba uvedená v [§ 26a odst. 3](#), která má právnické vzdělání.

(4) Dovolání musí být sepsáno, s výjimkou případu uvedeného v [odstavci 2 písm. a\)](#), advokátem, notářem nebo osobou uvedenou v [§ 21](#), [21a](#), [21b](#), anebo v [§ 26a odst. 3](#), která má právnické vzdělání.

§ 241a [\[Komentář\]](#)

(1) Dovolání lze podat pouze z důvodu, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci.

(2) V dovolání musí být vedle obecných náležitostí ([§ 42 odst. 4](#)) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá, vymezení důvodu dovolání, v čem dovolatel spatřuje splnění předpokladů přípustnosti dovolání ([§ 237 až 238a](#)) a čeho se dovolatel domáhá (dovolací návrh).

(3) Důvod dovolání se vymezí tak, že dovolatel uvede právní posouzení věci, které pokládá za nesprávné, a že vyloží, v čem spočívá nesprávnost tohoto právního posouzení.

(4) V dovolání nelze poukazovat na podání, která dovolatel učinil za řízení před

soudem prvního stupně nebo v odvolacím řízení.

(5) K obsahu podání, v němž dovolatel uvedl, v jakém rozsahu napadá rozhodnutí odvolacího soudu, nebo v němž vymezil důvody dovolání, aniž by byla splněna podmínka stanovená v [§ 241](#), se nepřihlíží.

(6) V dovolání nelze uplatnit nové skutečnosti nebo důkazy.

Úkony soudu prvního stupně

§ 241b [\[Komentář\]](#)

(1) Ustanovení [§ 208 odst. 1](#), [§ 209](#) a [210](#) platí obdobně.

(2) Není-li splněna podmínka uvedená v [§ 241](#), postupuje se obdobně podle [§ 104 odst. 2](#); to neplatí, bylo-li dovolání podáno opožděně, někým, kdo k dovolání není oprávněn, nebo směřuje-li proti rozhodnutí, proti němuž není dovolání podle [§ 238](#) přípustné.

(3) Dovolání, které neobsahuje údaje o tom, v jakém rozsahu se rozhodnutí odvolacího soudu napadá, v čem dovolatel spatřuje splnění předpokladů přípustnosti dovolání ([§ 237 až 238a](#)) nebo které neobsahuje vymezení důvodu dovolání, může být o tyto náležitosti doplněno jen po dobu trvání lhůty k dovolání. Nebyla-li v době podání dovolání splněna podmínka uvedená v [§ 241](#), běží tato lhůta až do uplynutí lhůty, která byla dovolateli určena ke splnění této podmínky; požádal-li však dovolatel před uplynutím lhůty o ustanovení zástupce ([§ 30](#)), běží lhůta podle věty první znovu až od právní moci usnesení, kterým bylo o této žádosti rozhodnuto.

Řízení u odvolacího soudu

§ 242 [\[Komentář\]](#)

(1) Dovolací soud přezkoumá rozhodnutí odvolacího soudu v rozsahu, ve kterém byl jeho výrok napaden.

(2) Dovolací soud není vázán rozsahem dovolacích návrhů

a) ve věcech, v nichž lze zahájit řízení bez návrhu,

b) v případech, kdy na rozhodnutí o napadeném výroku je závislý výrok, který dovoláním nebyl dotčen,

c) v případech, kde jde o taková společná práva nebo povinnosti, že se rozhodnutí musí vztahovat na všechny účastníky, kteří vystupují na jedné straně, a kde platí úkony jednoho z nich i pro ostatní ([§ 91 odst. 2](#)), třebaže dovolání podal jen některý z účastníků,

d) jestliže z právního předpisu vyplývá určitý způsob vypořádání vztahu mezi účastníky.

(3) Rozhodnutí odvolacího soudu lze přezkoumat jen z důvodu vymezeného v dovolání. Je-li dovolání přípustné, dovolací soud přihlédně též k vadám uvedeným v [§ 229 odst. 1](#), [§ 229 odst. 2 písm. a\)](#) a [b\)](#) a [§ 229 odst. 3](#), jakož i k jiným vadám řízení, které mohly

mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.

(4) Účastníci mohou po dobu trvání lhůty k podání dovolání měnit vymezení důvodu dovolání a rozsah, ve kterém rozhodnutí odvolacího soudu napadají; ke změně není třeba souhlasu soudu.

§ 243 [\[Komentář\]](#)

Před rozhodnutím o dovolání může dovolací soud i bez návrhu odložit

a) vykonatelnost napadeného rozhodnutí, kdyby neprodleným výkonem rozhodnutí nebo exekucí hrozila dovolateli závažná újma, nebo

b) právní moc napadeného rozhodnutí, je-li dovolatel závažně ohrožen ve svých právech a nedotkne-li se odklad právních vztahů jiné osoby než účastníka řízení.

§ 243a [\[Komentář\]](#)

(1) Dovolací soud rozhodne o dovolání zpravidla bez jednání. Považuje-li to za potřebné, nařídí k projednání dovolání jednání.

(2) Nařídí-li dovolací soud jednání, postupuje obdobně podle [§ 215](#) a [§ 216 odst. 3](#).

§ 243b [\[Komentář\]](#)

Pro dovolací řízení platí přiměřeně ustanovení o řízení před soudem prvního stupně, není-li stanoveno jinak; ustanovení [§ 43](#), [92](#), [95 až 99](#) a [107a](#) však pro dovolací řízení neplatí.

Rozhodnutí o dovolání

§ 243c [\[Komentář\]](#)

(1) Dovolání podané proti rozhodnutí odvolacího soudu, které není přípustné nebo které trpí vadami, jež nebyly ve lhůtě ([§ 241b odst. 3](#)) odstraněny a pro něž nelze v dovolacím řízení pokračovat, dovolací soud odmítne. Usnesení o tom dovolací soud vydá do 6 měsíců ode dne, kdy mu věc byla předložena ([§ 241b](#)).

(2) K přijetí usnesení o odmítnutí dovolání z důvodu, že dovolání není podle [§ 237](#) přípustné, je třeba souhlasu všech členů senátu.

(3) Ustanovení [§ 218 písm. b\)](#), [§ 218a](#), [§ 224 odst. 1 a 2](#) a [§ 225](#) platí pro řízení u odvolacího soudu obdobně. Vezme-li dovolatel dovolání zcela zpět, dovolací soud řízení zastaví.

§ 243d [\[Komentář\]](#)

Nepostupoval-li podle [§ 243c](#), dovolací soud

a) dovolání zamítne, dojde-li k závěru, že rozhodnutí odvolacího soudu je správné, nebo

b) může rozhodnutí odvolacího soudu změnit, jestliže odvolací soud rozhodl nesprávně a jestliže dosavadní výsledky řízení ukazují, že je možné o věci rozhodnout.

§ 243e

(1) Nejsou-li podmínky pro zastavení dovolacího řízení, pro odmítnutí dovolání, pro zamítnutí dovolání nebo pro změnu rozhodnutí odvolacího soudu, dovolací soud je zruší.

(2) Zruší-li dovolací soud rozhodnutí odvolacího soudu, vrátí mu věc k dalšímu řízení. Platí-li důvody, pro které bylo zrušeno rozhodnutí odvolacího soudu, také na rozhodnutí soudu prvního stupně, zruší dovolací soud i toto rozhodnutí a vrátí věc soudu prvního stupně k dalšímu řízení, popřípadě věc postoupí k dalšímu řízení věcně příslušnému soudu. Dovolací soud zruší též další rozhodnutí vydaná v řízení v prvním stupni nebo v odvolacím řízení, která jsou na zrušovaném rozhodnutí odvolacího soudu závislá.

(3) Zruší-li dovolací soud rozhodnutí odvolacího soudu proto, že nebyl dodržen závazný právní názor ([§ 243g odst. 1](#)) nebo že v řízení došlo k závažným vadám, může nařídít, aby věc v dalším řízení projednal jiný senát nebo přikázat věc k dalšímu řízení jinému odvolacímu soudu. V případě, že dovolací soud zruší rovněž rozhodnutí soudu prvního stupně, může také nařídít, aby věc v dalším řízení projednal u soudu prvního stupně jiný senát (samosoudce) nebo přikázat věc k dalšímu řízení jinému soudu prvního stupně.

(4) Zruší-li dovolací soud rozhodnutí odvolacího soudu a soudu prvního stupně pro vady uvedené v [§ 229 odst. 1 písm. a\), b\) nebo d\)](#) a v [§ 229 odst. 2 písm. a\) nebo b\)](#), rozhodne též o zastavení řízení, popřípadě o postoupení věci orgánu, do jehož pravomoci náleží.

§ 243f

(1) Pro rozhodnutí dovolacího soudu je rozhodující stav v době vydání napadeného rozhodnutí odvolacího soudu.

(2) O zastavení dovolacího řízení nebo o odmítnutí dovolání, které bylo podáno opožděně, které bylo po-dáno někým, kdo k dovolání není oprávněn, nebo které nebylo řádně doplněno nebo opraveno a v dovolacím řízení nelze pro tento nedostatek pokračovat, může rozhodnout předseda senátu dovolacího soudu nebo pověřený člen senátu.

(3) V odůvodnění usnesení, jímž bylo dovolání odmítnuto nebo jímž bylo zastaveno dovolací řízení, dovolací soud pouze stručně uvede, proč je dovolání opožděné, nepřípustné nebo trpí vadami, jež brání pokračování v dovolacím řízení, nebo proč muselo být dovolací řízení zastaveno. Bylo-li dovolání odmítnuto nebo bylo-li dovolací řízení zastaveno, nemusí být rozhodnutí o náhradě nákladů dovolacího řízení odůvodněno.

(4) Dovolací soud rozhoduje rozsudkem, jestliže zamítá dovolání proti rozsudku odvolacího soudu nebo jestliže mění či zrušuje rozsudek odvolacího soudu; jinak rozhoduje usnesením.

§ 243g

Další průběh řízení

(1) Jestliže dovolací soud zruší rozhodnutí odvolacího soudu (rozhodnutí soudu prvního stupně), jedná dále o věci soud, jemuž byla věc vrácena nebo postoupena k dalšímu řízení; ustanovení [§ 226](#) zde platí obdobně. O náhradě nákladů řízení včetně nákladů dovolacího řízení soud rozhodne v novém rozhodnutí o věci.

(2) Právní vztahy někoho jiného než účastníka řízení nemohou být novým rozhodnutím dotčeny.

33c) [§ 21a a násl. zákona č. 283/1991 Sb.](#), o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

53c) Zákon č. [182/2006 Sb.](#), o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.

57) [§ 3 zákona č. 358/1992 Sb.](#), o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění zákona č. [30/2000 Sb.](#)

62g) Úmluva o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí, vyhlášená pod č. [34/1998 Sb.](#)

62h) Nařízení Rady (ES) č. [2201/2003](#) ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a o zrušení nařízení (ES) č. [1347/2000](#).